Iată-i pe componenții echipei reprezentative a României, aliniați la centrul terenului, pentru a saluta publicul, înainte de meci.

De la dreapta la stînga: Popa (căpitan de echipă), M. Ionescu, C. Dan, Iancu, Dridea I, Mocanu, Pircălab, Ghergheli, S. Avram, Dobrin, Nunweiller III.

O VICTORIE DE PRESTIGIU A JUCĂTORILOR NOȘTRI ÎN FAȚA URUGUAYULUI

Comentariu de
RADU URZICEANU

O victorie, în aceste zile din preajma turneului final al Campionatului mondial, asupra uneia din tre cele 16 calificate pentru marea întrecere de la Londra, constituie un succes de prestigiu pentru orice formație. Cu atît mai frumos este rezultatul de 1—0 cu care fotbaliștii noștri i-au învins duminică pe cei uruguayeni, cu cît el a fost obținut în fața uneia din echipele socotite „de prima jumătate" a plutonului de 16, o reprezentantă a apreciatului fotbal sud-american, al cărui prestigiu este bine stabilit în concernul fotbalului mondial.

Acum, cînd opinia publică sportivă urmărește cu nesaț tot ce se întîmplă în legătură cu apropiatul turneu final din Anglia, cînd toate privirile sînt îndreptate spre cele 16 echipe, spre pregătirile lor, spre meciurile lor de verificare, victoria noastră asupra Uruguayului ne aduce satisfacții deosebite. **Fotbalul românesc, apreciat după comportarea echipei naționale în meciul cu R.F.G. de la Ludwigshafen** (pe care l-au urmărit numeroși observatori străini), **atrage acum din nou atenția asupra sa, prin această victorie.** Rezultatul de la București este desigur viu comentat nu numai în Anglia, în Franța sau în Mexic (țările din grupa Uruguayului), ci și în celelalte țări reprezentate la Londra și unde comportările unor prezumptivi adversari sînt, desigur, urmărite.

Așadar, o victorie frumoasă, de prestigiu, cu rezonanță internațională.

Tinem, de asemenea, să remarcăm și un alt aspect: **victoria de duminică reprezintă o revanșă pe care generația de azi a fotbalului nostru și-a propus s-o aducă fotbalului nostru, spre satisfacția unei generații trecute, prezentă în tribune, la invitația revistei noastre, ca și a tuturor iubitorilor fotbalului nostru.**

VICTORIE MERITATĂ

Revenind la meciul de duminică, vom considera din capul locului, **deplin meritată** victoria echipei României. Argumentele dominării teritoriale (mai pronunțată în special în prima repriză) și ale ocaziilor de gol (unele foarte mari, tot în prima jumătate a jocului) vin în sprijinul afirmației noastre.

Cu toate acestea, calitatea jocului — în ansamblu — nu ne-a mulțumit deplin. În comparație cu meciul de la Ludwigshafen, cu R.F. Germană se poate afirma că echipa română a jucat contra Uruguayului mai puțin bine decît la 1 iunie. **În timp ce contra formației vestgermane a dat un randament ridicat întreaga formație, duminică, la București, doar compartimentul apărării a întrunit toate aprecierile.** Dat fiind că, atît meciul cu R.F.G., cît și cel cu Uruguay, nu au fost „scopuri în sine" ci **s-au încadrat în planul larg de pregătire a echipei noastre pentru viitorul campionat al Europei** (care începe în toamnă), este necesar ca meciul de la 19 iunie să nu-l privim izolat, ci în legătură cu cel de la Ludwigshafen și în perspectiva celui cu Portugalia (Porto 3 iulie).

NOTE BUNE, ÎN PRIMUL RÎND, APĂRĂRII

Prima noastră constatare: APĂRAREA DĂ ÎN CONTINUARE, SATISFACȚIE. Acest compartiment care a ținut în șah un atac cu Seeller, Held, Grabowski, Overath și ceilalți, primind un gol în final, în urma unei faze fixe, a făcut față din nou cu succes unui atac de clasă. Dacă în prima repriză apărătorii noștri au fost mai puțin solicitați, în schimb, în următoarele 45 de minute ei nu s-au putut plînge că n-au avut ocazia să se remarce. **Foarte buni, fundașii centrali. Dan a făcut din nou un joc excelent, iar maestrul emerit al sportului Nelu Nunweiller a jucat și el de o manieră care ne-a făcut să nu simțim lipsa mai tînărului Hălmăgeanu. Portarul Ionescu, fundașul Popa au jucat și ei bine.** Mocanu, mai puțin remarcabil decît la Ludwigshafen, a fost și el corespunzător în post, așa încît putem spune că apărarea a întrunit toate sufragiile. Mulți au afirmat după meci că cea mai mare „cotă" din meritele victoriei revine acestui compartiment, referindu-se, probabil, în primul rînd la perioada din final cînd uruguayenii atacau dezlănțuit, vădit deranjați de prespectiva pierderii unui meci care — deși încadrat în pegătirile lor pentru C. M. — conta efectiv în palmaresul întîlnirilor interțări.

Mijlocașii noștri n-au dat randamentul scontat.

Dobrin a jucat prea lent, n-a contat în apărare. Se pare că la lot el n-a putut suplini carențele de pregătire din perioada imediat următoare jocului cu R.F.G., cînd, întors la Pitești, a trecut cu ușurință pregătirea, imperativele vieții sportive. Scoaterea lui din echipă, la pauză, a fost o măsură ce se impunea; păcat că nici D. Popescu n-a dat un randament mult mai bun. Deși sub nivelul său obișnuit, Ghergheli a fost superior celor doi colegi de compartiment.

ÎNTREBĂRI CARE PERSISTĂ

ÎN LEGĂTURĂ CU ATACUL, aceleași două aspecte pe care le-am subliniat și în revenirea după jocul cu R. F. Germană:

— EFICACITATEA NESATISFĂCĂTOARE,

— JOCUL ATACANȚILOR CENTRALI A LĂSAT DE DORIT

Desigur, nu puteam aștepta soluții definitive de la intervalul dintre cele două meciuri. Trebuia încercat ceva în această direcție. S-a încercat dar, iată, încercările n-au dat rezultat. **Iancu n-a corespuns, ca atacant central. Are, poate, circumstanța atenuantă a lipsei de jocuri în națională, a faptului că a făcut pentru prima oară cuplu cu Dridea.** Dar, după părerea noastră, nu este, prin specificul său ca jucător, omul cel mai indicat pentru acest post, chiar dacă la club — la nivelul pretențiilor Farului Constanța — dă satisfacție. Ni se pare mult mai util la mijlocul terenului, cu sarcini de lansare, de pătrundere în atac. Dridea este un atacant central cu anumite calități certe, calități care, — dacă în „cuplu" cu Badea apar ca mai bine puse în valoare — se estompează în compania altui partener imediat.

Din păcate, nici cuplul Ionescu-Dumitriu n-a adus un plus de randament atacului. Este drept că cei doi „rapidiști" au jucat destul de puțin, după cum a fost evident că cel puțin la un capitol (acela al posibilităților de angajament fizic) ei au fost inferiori predecesorilor. La centrări, Dridea și Iancu (înalți, masivi) au avut mai multe perspective. **Problema găsirii celui mai bun cuplu de atacanți centrali rămîne, credem, mai departe, problema numărul 1 a echipei noastre.** Poate ar trebui să fie verificat mai atent Cuperman, component al lotului din această primăvară, după cum n-ar strica să ne gîndim și la Frățilă, cel puțin pentru calitățile sale de șuter, de golgeter al echipei de tineret, de mai mulți ani. Sau la Naghi...

Și acum, despre finalizare. De fapt această problemă e intim legată de cea a atacanților centrali, ca neputînd fi deplasată asupra extremelor. Așa cum se vede și din schemele din pag. 6—7, noi am șutat, în tot meciul, de 18 ori, dar numai de 10 ori pe spațiul porții. Progresul față de meciul cu R.F.G. este minim. **S-a căutat, în meciul de duminică, prea mult concretizarea numai din „poziții ideale"**, din poziții cît mai aproape de poartă. **S-a jucat prea mult lateral, iar în repriza întîi s-a făcut abuz de pase înapoi.** Ca să nu mai amintim de faptul că Iancu și Dridea, chiar cînd au avut asemenea poziții, mult dorite de orice atacant, **au ratat situații care ne-ar fi putut aduce o victorie confortabilă.**

Pîrcălab este un jucător de valoare, o știm cu toții, o știu și străinii. Și procedează și ei în consecință, marcîndu-l sever. De aceea,

(Continuare în pag. 6—7)

MECIUL ÎN CIFRE

	Repriza I	Repriza a II-a	Total
Auturi în favoarea României	8	3	11
Auturi în favoarea Uruguayului	2	10	12
Cornere în favoarea României	6	—	6
Cornere în favoarea Uruguayului	3	3	6
Faulturi comise de România	3	3	6
Faulturi comise de Uruguay	9	7	16
Hențuri comise de România	1	—	1
Hențuri comise de Uruguay	1	—	1
Ofsaiduri comise de România	2	—	2
Ofsaiduri comise de Uruguay	2	1	3

INTRĂRI ÎN TERENUL ADVERS CU NUMĂR DE PASE

ROMÂNIA LA URUGUAY

Repriza I	Repriza a II-a
1 pasă = de 13 ori;	1 pasă = de 16 ori;
2 pase = de 11 ori;	2 pase = de 6 ori;
3 pase = de 7 ori;	3 pase = de 3 ori;
4 pase = de 2 ori;	4 pase = de 3 ori;
5 pase = 1 dată;	5 pase = 1 dată
6 pase = 1 dată.	

URUGUAY LA ROMÂNIA

Repriza I	Repriza a II-a
1 pasă = de 10 ori	1 pasă = de 10 ori
2 pase = de 8 ori	2 pase = de 5 ori
3 pase = de 9 ori	3 pase = de 12 ori
4 pase = de 3 ori	4 pase = de 2 ori
5 pase = de 4 ori	5 pase = de 3 ori

INTRĂRI ÎN CAREUL DE PEDEAPSĂ ADVERS

România la Uruguay	—	Repriza I de 26 de ori
	—	Repriza a II-a de 17 ori
Uruguay la România	—	Repriza I de 19 ori
	—	Repriza a II-a de 21 de ori

PENTRU DOCUMENTARE

Unicul gol a fost marcat, cu capul, de Iancu (min. 33).
Arbitru: Al. Pirvu; la tușă: A. Rădulescu și N. Mihăilescu.
Spectatori: 50 000.
Formațiile:
ROMÂNIA: Ionescu — Popa, Nunweiller III, Dan, Mocanu — Ghergheli, Dobrin (min. 46: D. Popescu) — Pircălab, Dridea (min. 70: Dumitriu), Iancu (min. 70: I. Ionescu), Sorin Avram.
URUGUAY: Taibo — Troche — Forlan, Goncalves, Emilio Alvarez (min. 84: Manicera), Caetano — Douksas (min. 46: Cortes), Rocha — Urrusmendi, Silva (min. 88: Salva), Esparrago (min. 46: Domingo Perez).
Formațiile le-am redat după așezarea jucătorilor pe teren.